

PARLANT LA GENT S'ENTÉN

EL BON GOVERN

ERC encara aquestes eleccions des de la convicció d'haver interpretat fidelment el mandat donat per la societat catalana el 16 de novembre en la confecció d'un govern de Catalunya il·lusionador, renovador, i amb uns eixos clars, factibles i assumits per la immensa majoria de la nostra societat. Un govern catalanista i d'esquerrès, on ERC és qui li ha donat caràcter establint els seus grans objectius de:

- Renovar els hàbits administratius de la Generalitat
- Incrementar les polítiques socials.
- Impulsar la democràcia, les llibertats, el civisme i la seguretat.
- Difondre el nacionalisme català dins de l'espai d'esquerra i impedir que a Catalunya s'introdueixi la divisió entre *nacionalistes i no nacionalistes* del País Basc.
- Impulsar la identificació de moltes noves generacions de catalans i de la nova immigració amb el catalanisme i amb les institucions de la Generalitat.
- Garantir que tots els sectors socials de Catalunya s'impliquin en la mobilització per la millora del nou sistema de finançament, per la reforma de l'Estatut i per la normalització de l'ús social del català.
- Acabar amb la falsa bipolarització ideològica entre catalanisme i progressisme dels darrers 23 anys que precisament els resultats d'ERC han posat en qüestió.
- Contribuir a la recuperació en el conjunt de l'estat d'una nova cultura política basada en el diàleg, la convivència i la democràcia en el conjunt de l'estat, i un salt qualitatiu en l'autogovern.

UNA DERROTA ESTRATÈGICA DEL PP

Ja abans de les eleccions, el PP va mostrar una gran bel·ligerància contra la possibilitat d'aquest govern. A la campanya hi va haver un implícit repartiment de papers entre el PP i CIU per mirar de conservar el mateix sistema dels darrers 8 anys: CIU-PP a Catalunya, i PP a Espanya amb el suport de CIU. Un esquema que, per la creixent debilitat de CIU, facilitava que el PP es pogués dedicar a assetjar les institucions basques i usar l'antiterrorisme com la gran coartada per a subordinar el PSOE i per a imposar un model neocentralista.

Però, tot i millorar, els resultats del 16 de novembre han suposat una derrota estratègica per al PP. Una derrota del mateix ordre que la patida el 13 de maig de 2001 a Euskadi. I en la mateixa manera que aleshores, ara l'objectiu del govern central és enderrocar el Govern de la Generalitat. La dreta espanyola sempre ha paït malament les derrotes democràtiques.

I és que el Govern de la Generalitat posa en qüestió l'ordre instaurat per José Maria Aznar. Un Govern que planteja un salt en l'autogovern des del consens en el sí de la societat catalana i amb el diàleg com a mètode de negociació amb l'estat, podria trencar el bloqueig democràtic i autonòmic imposat pel PP. Un Govern que a més havia aconseguit el compromís del líder del PSOE en les seves demandes, aixecava totes les alarmes en la política sense concessions del PP.

EL PP I ELS SEUS ALIATS CONTRA EL GOVERN DE CATALUNYA.

La pretensió, doncs, del PP i dels seus aliats (CIU i el sector anti Zapatero del PSOE) des del primer moment ha estat la d'impedir o enderrocar aquest Govern de la Generalitat. Per això s'han valgut de múltiples pretextos: Bono e Ibarra van fer declaracions en mig de la campanya afeblint les expectatives de Maragall; Cuevas es pronuncià pel manteniment del *status quo*; Rajoy, un cop vistos els resultats, va tractar de convèncer l'empresariat català per tal que s'oposessin al pacte; dirigents de CIU, van contactar amb dirigents del PSOE per a impedir-lo; Rato i Mas el fan responsable del tancament de multinacionals, ...

Però el gran pretext ha estat l'entrevista de Carod-Rovira amb dirigents d'ETA. Uns contactes que s'inscriuen en la política d'ERC dels darrers anys, basada en la búsqueda del diàleg com a imprescindible camí per a desbloquejar la situació del País Basc. Un drama que ens afecta ja que el PP la instrumentalitza per a generar arreu de l'Estat un clima general de retallada de les llibertats i de reforçament del centralisme.

LA MILITARITZACIÓ DEL PENSAMENT

L'escàndol que l'entrevista ha provocat en els entorns mediàtics addictes al PP mostra com en tan sols 8 anys Aznar ha aconseguit instaurar una política "única", una militarització del pensament, amb què manté el PSOE aclaparat pel terror escènic que li provoca l'anomenada "Brunete mediàtica".

En 8 anys, el PP s'ha emparat de la democràcia espanyola i l'ha degradada fins als nivells de la democràcia turca. Com és possible que Aznar sigui avui l'àrbitre de l'ètica democràtica a Espanya ? Com és possible que ho sigui una persona que mai no ha condemnat el franquisme i que condecora Carrero Blanco? Com és possible que ho sigui una persona que ha enganyat milions de ciutadans tot assegurant-los l'existència d'armes de destrucció massiva a l'Irak, com a raó fonamental per a involucrar-nos en una guerra ?

El PP ha aconseguit concentrar i posar al seu servei tots els ressorts institucionals, mediàtics i econòmics de l'estat: el Tribunal Constitucional, la Fiscalia General, els mitjans de comunicació públics i privats, la banca, Darrerament, els serveis d'intel·ligència de l'estat (CNI) s'han afegit a la llista.

Els casos Carod i Medem són una mostra de la gran capacitat de manipulació mediàtica de que avui disposa el PP: autèntiques armes de manipulació massiva. I també demostren la falta d'escrúpols per a usar electoralment el terrorisme i les seves víctimes. Aznar ja havia utilitzat la qüestió terrorista amb finalitats electorals altres vegades: Ho va fer amb el GAL contra Felipe González. Després va fer tots els possibles per a trencar la treva per mirar de que Mayor Oreja guanyés les eleccions a Euskadi. Ara criminalitza ERC, el Govern de Catalunya i el PSOE.

LES ELECCIONS DEL 14 DE MARÇ

No plantejem aquestes eleccions com un plebiscit a la persona de Josep Lluís Carod Rovira. Ni com una consulta sobre si s'ha equivocat o no. Ni tan sols sobre si Maragall l'ha encertat en acceptar-li la renúncia. La qüestió és tota una altra.

Plantejem aquestes eleccions com una defensa del Govern de Catalunya i de les llibertats democràtiques a Espanya.

Des d'ERC defensarem el dret de la societat catalana a dotar-se d'un govern catalanista i d'esquerres estable, sense interferències ni conspiracions dels poders de l'estat. I el dret d'aquest Govern a plantejar davant l'estat un nou estatut i un nou sistema de finançament amb el diàleg com a forma de negociació.

Espanya està democràticament segrestada pel PP davant la passivitat, el temor i el cainisme intern del PSOE. Pero algú ha de plantar cara contra aquesta dictadura moral. I ERC està disposada a fer-ho. Està disposada a contribuir al restabliment la llibertat democràtica a Espanya, la pluralitat informativa, la lliure expressió i el diàleg.

PARLANT LA GENT S'ENTÉN

La societat catalana manifesta una cultura política basada en el diàleg i ERC, com a partit de llarga tradició democràtica, participa d'aquesta cultura. La societat catalana, a través del seu Govern i del seu Parlament, vol parlar amb el govern de Madrid: vol parlar d'un nou Estatut, d'un sistema de finançament just, d'unes inversions racionals, d'un reconeixement de la nostra llengua i cultura, d'una presència a Europa, ...

Però Catalunya sempre està disposada a compartir els avenços. I és per això que ERC i el Govern de Catalunya també volem contribuir al desbloqueig democràtic i autonòmic en el conjunt de l'estat. Els objectius de la societat catalana i la forma de plantejar-los donen peu a un procés general de millora de la democràcia i de la qualitat de l'autogovern de les nacions i les regions que componen l'Estat.

D'aquí ve, doncs, l'extrema bel·ligerància del PP contra ERC i el nou Govern de Catalunya. Perquè representem una cultura política alternativa a la d'Aznar i a la del Partit Popular.

EL PP PROMOU UN DISCURS INTRANSIGENT I ULTRANACIONALISTA, NEGADOR DEL DIÀLEG I INDESTITJABLE PER A LA CONVIVÈNCIA

La darrera legislatura, caracteritzada per la majoria absoluta del PP, ha estat marcada per una profunda involució de caràcter democràtic i autonòmic, alhora, i ha comportat el reforçament de les polítiques més reaccionàries i centralitzadores. En aquest context, s'han aguditzat els processos de confrontació entre centre i perifèria, que en el cas del País Basc ha arribat fins i tot a la criminalització de les propostes polítiques impulsades pel govern basc, a través del pla Ibarretxe.

Els resultats del 16 de novembre a Catalunya i la immediata bel·ligerància demostrada pel PP fan preveure una més gran radicalització d'aquests plantejaments. El PP farà el que sigui per a impedir qualsevol possibilitat d'avenç en l'autogovern de Catalunya: no a la reforma de l'Estatut, no a una agència tributària pròpia, no a un comandament únic dels cossos policials, no als complements a les pensions més baixes, no a un tribunal de cassació. NO A TOT.

El PP fa un discurs demagògic i populista basat en la defensa de la uniformitat i d'un concepte pervers de la solidaritat, que atia l'enfrontament entre persones i territoris amb tota mena de pretextos: l'aigua, l'esforç fiscal, la distribució de la inversió pública estatal, les pensions, etc. Aquesta manipulació sinistra de la realitat no dubta en criminalitzar l'independentisme democràtic que representen EA i ERC, tot situant-lo al mateix nivell que ETA.

LA MAJORIA ABSOLUTA DEL PARTIT POPULAR PASSA PER ERC

La gent que ha votat ERC a les eleccions catalanes ha de saber que tan sols hem jugat la primera part. La segona és aconseguir que el PP perdi la majoria absoluta, absolutament imprescindible perquè sigui possible una altra política de l'Estat envers Catalunya. Si la gent ens torna a donar confiança ERC serà qui faci perdre al PP la majoria absoluta. El vot recollit per ERC a les eleccions estatals serà decisiu a les demarcacions de Lleida, Girona i Tarragona, atès que la representació en aquests territoris i la repetició d'un bon resultat a Barcelona allunya el PP de la majoria absoluta. Amb 7 diputats, 4 a Barcelona i un a les altres demarcacions, el PP ja la perd.

EL PSOE, UNA INCÒGNITA ENMIG DE DUES ÀNIMES

En teoria en el PSOE hi coexisteixen dues sensibilitats diferenciades: la nacionalista espanyola més rànica (Bono, Vázquez, Rodríguez Ibarra) i la federal, de la que el PSC n'és representant destacat.

Però el PSC no tindrà suficient força per aconseguir redreçar la deriva centralista del PSOE imposada per alguns dels seus barons i atjada pel PP. És així que podrem comminar el PSOE a decidir-se i a Zapatero a encapçalar la vocació federalista. És així que la força d'ERC pot ser decisiva perquè un govern comandat pel PSOE es vegi obligat a impulsar un federalisme de caràcter plurinacional.

El PP està utilitzant la generalització de les 17 autonomies, precisament com un argument per a bloquejar l'Estat Autòmic. És una demostració que per al PP les autonomies ha estat un truc per a mantenir el caràcter centralista de l'Estat. La qüestió és si el PSOE això també ho creu. O si en el PSOE hi ha alguna bona part de la gent que ho creu.

A Catalunya no li molesta que les millores en l'autogovern es generalitzin a la resta. El que no es pot admetre és que s'usi l'excusa de la complexitat que suposa la generalització a 17 per a impedir-nos avançar.

Per altra banda, el que avui es demana des de Catalunya: agència tributària, justícia, racionalitat en el finançament i en la solidaritat, comandament policial, presència a Europa,... és perfectament generalitzable a totes les CCAA. La prova és que aquest és el funcionament d'un estat tan ordenat com Alemanya.

ERC, FACTOR DE CANVI TAMBÉ A MADRID

En poc mes de 2 anys, el PP ha estat derrotat a Euskadi i a Catalunya. Però que prengui nota Zapatero. No ha estat el PSOE qui ha derrotat el PP, sinó la defensa de les societats basca i catalana contra el nacionalisme agressiu i rancuniós del PP.

Això hauria d'haver animat més a Zapatero a fer un cop de timó i alliberar-se del xantatge moral en que l'ha ficat el PP. ERC es compromet a que si el PSOE es decideix a presentar una alternativa al nacionalisme espanyolista del PP, contribuirà al canvi a Espanya, si cal, aportant-hi ministres.

Amb aquesta finalitat, ERC promourà una aliança de les forces nacionals i democràtiques perifèriques que representen grups com BNG, EA, CHA o PSM, entre d'altres. La suma d'aquestes forces pot ser determinant per tal de forçar un gir de la política estatal menada per un hipotètic govern del PSOE en minoria, que comporti un canvi de règim i l'establiment d'una democràcia de qualitat i plurinacional.

A les properes eleccions, ERC pot esdevenir la força clau per a possibilitar el canvi profund a l'Estat. Davant l'ambigüitat de CiU, que ha insinuat l'abstenció del seu grup en debat d'investidura a la propera legislatura i no ha descartat tornar a votar el PP, els escons obtinguts per ERC seran determinants per a decantar el color polític del nou govern i reclamar-ne uns compromisos clars i ben definits. El vot a ERC és un vot útil perquè el nostre creixement comporta pèrdues, ja sigui per al PP o per als seus possibles aliats.

ÉS ERC QUI HA MARCAT L'AGENDA

La política pujolista de "peix al cove" com a forma de negociació ja no dóna més de sí. CiU ha estat incapaç d'aprofitar de manera eficient els moments històrics en què el seu suport era decisiu pels governs del PSOE o del PP. Les contrapartides obtingudes no han estat generalment substancials, i s'han pactat amb grans dosis d'improvització, supeditades a la conjuntura del moment.

El previsible canvi d'estratègia de CiU, anunciat per Duran i Lleida, consistent en entrar en el nou govern espanyol, no és altra cosa que una maniobra de supervivència política una vegada perdut el govern de la Generalitat, però no comportarà cap reconeixement addicional dels drets nacionals de Catalunya. D'altra banda, l'ambigüitat d'intencions que comporta el seu anunci d'abstenció durant el proper debat d'investidura impediria novament canvis que han esdevingut inajornables.

No tenim garanties que CiU no accepti un nou Estatut per a Catalunya "de rebaixes" a canvi de comptar amb ministres en el Govern que surti de les pròximes eleccions generals del març. CiU supedita tota la seva estratègia a la política espanyola, després d'haver perdut el Govern de la Generalitat, circumstància que demostra la voluntat d'espanyolitzar la política catalana.

CiU acusa a ERC d'haver espanyolitzat la política catalana. És al contrari. Feia molts anys que al Govern de Madrid no estaven preocupats per la influència de la política catalana. Amb CiU tenien una Catalunya domesticada. Però ERC i la seva decisió de conformar a Catalunya un govern catalanista i d'esquerres ha significat la contestació més important a nivell de tot l'estat a la política uniformitzadora i retrògrada del PP en els darrers 8 anys. Un acció que ha il·lusionat també als demòcrates espanyols però que, com era de preveure, de seguida ha començat a patir els embats del PP.

ERC SERÀ EL MILLOR GRUP PARLAMENTARI PER A DEFENSAR EL GOVERN DE CATALUNYA, UN NOU ESTATUT I UN FINANÇAMENT JUST.

Disposar de grup parlamentari al Congrés de Diputats és essencial per a normalitzar la política catalana. Fins ara, només CiU ha disposat de grup parlamentari propi i ha pretès així ésser l'únic interlocutor dels interessos de Catalunya davant l'Estat.

L'actuació de CiU a Madrid s'ha caracteritzat sempre pel seus "tejemanejes" amb els governs espanyols de tot signe. Però en les dues darreres legislatures, ha passat del "plantarem cara" a la submissió al PP a canvi d'assegurar-se l'estabilitat parlamentària a Catalunya.

Durant massa anys, Catalunya no ha disposat d'una veu nacional i d'esquerres a Madrid per l'absència d'un grup parlamentari propi. CiU s'ha aprofitat de l'evident dependència del PSC vers el PSOE, i principalment, de la seva reiterada incapacitat per a recuperar el grup propi al Congrés de què va disposar la primera legislatura.

A les properes eleccions, ERC està en condicions de donar un nou pas endavant i poder constituir, només amb els seus diputats, un grup parlamentari propi al Congrés. Serà el millor grup possible per a defensar el Govern de Catalunya i els seus objectius de reforma de l'Estatut i de millora del sistema de finançament.

ARA ÉS POSSIBLE UN GRUP PARLAMENTARI PROPI D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA AL CONGRÉS DE DIPUTATS.

La projecció dels resultats electorals obtinguts per ERC a les darreres eleccions municipals i al Parlament de Catalunya permeten plantejar com a plenament factible el que Esquerra pugui aconseguir grup parlamentari al Congrés de Diputats.

L'objectiu d'aconseguir el mínim de cinc diputats exigits pel reglament de la Cambra, estaria garantit si els electors ens mantenen la confiança en les eleccions al Parlament.

Per això, resulta imprescindible que els nostres electors no canviïn ara de vot, ni es quedin a casa pel caràcter estatal d'aquestes eleccions. Hem d'aconseguir que el vot a ERC sigui percebut, aquesta vegada també, com el vot més útil.

EL NOSTRE ELECTORAT S'HA DE MOBILITZAR

Hem de conscienciar el nostre electorat perquè torni a mobilitzar-se i votar ERC, també a les eleccions estatals. Mai com ara des de la Transició ha estat més útil votar Esquerra Republicana.

Ningú s'hi pot desentendre. Més que mai a Madrid s'hi juga l'estabilitat del Govern de la Generalitat. A Madrid s'hi juga el nou estatut i un finançament just. A Madrid ens hi juguem l'estat del benestar dels catalans, tant des del punt de vista competencial com del finançament.

Als qui no aproven el pacte a la Generalitat amb PSC i IC cal fer-los veure que CiU, ara mateix, comandada per Duran i Lleida, no és una alternativa nacionalista. L'actitud que ha tingut en el cas Carod no és pròpia d'un nacionalista. Una actitud que contrasta amb el suport al President Pujol que en el cas de Banca Catalana en tot moment va tenir ERC.

L'equidistància entre PP i PSOE que propugna Duran no ofereix cap credibilitat. Ja durant les negociacions per a conformar el Govern de la Generalitat, Duran i Mas van intentar convèncer líders del PSOE per a tractar d'impedir-lo. I ara, davant l'atac mediàtic del PP contra Carod-Rovira i el Govern català, s'han ofert al PSOE per a mirar de desplaçar ERC del Govern. Aquests fets, a part d'un nacionalisme deslleial, sí que constitueixen autèntics actes d'espanyolització de la política catalana.

PER QUÈ CAL VOTAR ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA?

- ERC és el vot més útil per a la defensa de l'estabilitat del Govern de Catalunya i per a defensar l'esperit i la lletra dels projectes de nou Estatut i de nou model de finançament que presentarà a Madrid el Parlament de Catalunya.
- ERC és el vot més útil per tal d'evitar la perpetuació de la majoria absoluta del PP i garantir un canvi real de les polítiques que s'executen des de l'Estat.
- Només ERC pot fer possible la constitució a la propera legislatura d'un grup parlamentari propi de l'esquerra catalana independent al Congrés de Diputats.
- Només ERC garanteix un canvi de govern que aposti per l'aprofundiment de les llibertats democràtiques i el respecte a la condició plurinacional de l'Estat espanyol.
- Només la presència d'ERC al Congrés de Diputats pot estirar al PSOE a plantar cara al PP en matèria d'autogovern. Sense una ERC forta, el PSC no serà suficient per influir en el PSOE i aconseguir redreçar la deriva centralista imposada pel seus barons. Les discrepàncies a l'interior del PSOE ja són visibles en àmbits com el finançament o l'organització judicial, i els plantejaments electorats exposats queden per sota dels acords assolits prèviament pel govern catalanista i d'esquerres. Serà la força d'ERC la qui de debò pot comprometre al PSOE a fer un autèntic pas endavant.
- CiU no és una opció convenient pels interessos de Catalunya. CiU només pretén formar part del nou govern espanyol com a forma de supervivència. Amb la seva abstenció, CiU impedeix el necessari gir polític a l'Estat que Catalunya necessita per avançar en el seu procés d'autogovern.

- Només la presència d'ERC garanteix un canvi efectiu de les polítiques de l'Estat vers Catalunya, que reconegui el reconeixement de la nostra realitat nacional i permeti un finançament adequat de les nostres necessitats socials, econòmiques i d'infraestructures.

OBJECTIUS PER A LA PROPERA LEGISLATURA

1.- ASSEGURAR LES LLIBERTATS DEMOCRÀTIQUES

RECUPERACIÓ DEL RÈGIM DE LLIBERTATS DAVANT LA INVOLUCIÓ DEMOCRÀTICA.

Cal un retorn a la qualitat de les formes democràtiques

L'Onze de Setembre ha estat aprofitat pel PP per restringir els drets dels ciutadans també a l'Estat espanyol.

Anul·lació de la llei de partits.

PODER JUDICIAL INDEPENDENT I AL SERVEI DELS CIUTADANS

Traspàs de les competències sobre jurisdicció per bastir un poder judicial català propi; creació del Tribunal de Cassació per resoldre en darrera instància els recursos judicials iniciats a Catalunya.

Reforma del Codi Penal

Revisió del model de política penitenciària aprovat pel PP.

Llei integral de violència domèstica

RETIRADA DE LES LLEIS INVOLUTIVES

Derogació de normes regressives per les llibertats públiques i drets democràtics: llei de partits polítics, reforma del Codi Penal, etc.

Revisió del contingut antiautonòmic de les lleis aprovades pel PP durant la darrera legislatura (lleis de qualitat de l'ensenyament, ordenació d'universitat, ferroviària, etc.)

GARANTIR LA INDEPENDÈNCIA DELS MEDIS DE COMUNICACIÓ PÚBLICS.

2.- IMPULS DE L'ESTAT DEL BENESTAR

POLÍTIQUES SOCIALS:

Accés i integració efectives de la dona en el mercat de treball.

Polítiques de foment de la natalitat.

Complements de pensions de jubilació i viduïtat a càrrec de les Comunitats Autònomes

UNA NOVA POLÍTICA EN MATÈRIA D'IMMIGRACIÓ

Revisió de la política en matèria d'estrangeria que resolgui, per exemple, la situació de més d'un milió de residents no regularitzats o els problemes d'integració.

Elaboració d'una normativa realista que no resulti inaplicable a la pràctica.

MODEL POLICIAL

Denúncia de l'increment dels índexs de criminalitat durant el govern del PP.

Traspàs de les competències d'ordre públic a la Generalitat i nomenament del conseller de governació com a representant del govern estatal a Catalunya en matèria d'ordre públic.

Reforçament de les competències de les autoritats locals.

MARC CATALÀ DE RELACIONS LABORALS

Protecció de l'àmbit català de negociació col·lectiva.

Salari Mínim Interprofessional i pensions adequats al cost de la vida català.

3.- CANVI DE LES POLÍTIQUES ECONÒMIQUES

Defensa de polítiques que garanteixin la lliure competència.

Revisió del procés de privatitzacions endegat pel govern del PP.

Frenar l'escalfament del mercat immobiliari i reduir l'endeutament de les unitats familiars

Assegurar un sistema de lliure competència en sectors estratègics (energia, comunicació, distribució comercial), que impedeixi les situacions d'oligopoli i eviti l'encariment de preus

Horaris comercials: protecció del petit comerç, evitant que la distribució comercial quedi en mans de les grans superfícies.

4.-XARXA D'INFRAESTRUCTURES RESPECTUOSA AMB L'EIX MEDITERRANI. OBERTA A EUROPA I AL MÓN

Traspàs a la Generalitat dels aeroports gestionats per AENA de Barcelona, Girona i Reus.

Rescat dels peatges a les infraestructures viàries.

Corregir el dèficit en infraestructures ferroviàries com a alternativa i complement al transport de passatgers i mercaderies per carretera.

Traspàs a la Generalitat de la xarxa de trens regionals i rodalies de Renfe.

Connexió del TGV amb l'estat francès.

5.- PLENA CAPACITAT DE GESTIÓ DEL TERRITORI I DELS RECURSOS NATURALS I ENERGÈTICS

Garantir la plena capacitat en ordenació i gestió del territori, mitjançant:

El traspàs de competències plenes en gestió del litoral i protecció d'hàbitats marins.

Autoritat última en la decisió del traçat d'infraestructures

Assumir plenes competències en la declaració d'espais protegits, en totes les seves figures.

Assolir les plenes competències en disponibilitat dels recursos hídrics.

Derogació del PHN i substitució per una nova planificació i estratègia d'acord amb els principis de la Nova Cultura de l'Aigua.

Assumir plenes competències en planificació energètica.
Derogació de totes les disposicions que laminen les plenes competències dels governs autònoms en matèria de planificació ambiental i energètica.
Inclusió en el nou redactat de la Constitució Espanyola del reconeixement del dret al medi ambient com a dret fonamental.

6.- UN NOU SISTEMA DE FINANÇAMENT

La revisió del sistema de finançament constitueix l'altre gran compromís adoptat pel govern català. Aquest nou finançament afecta àrees essencials per l'autogovern com la sanitat, l'ensenyament, les polítiques socials o l'ordre públic. Creació de l'Agència Tributària de Catalunya, responsable de la recaptació dels impostos propis, cedits i compartits.
Cal garantir, a més, la no discriminació en la inversió pública de l'Estat, que afecta aspectes essencials com les infraestructures.

7.- REFORMA DE L'ESTATUT

Defensa del text íntegre del nou Estatut que aprovi el Parlament de Catalunya. L'aprovació del nou Estatut durant la legislatura és un dels compromisos del govern de Catalunya.
Revisió de la resta de normes estatals de rang legal limitadores de les facultats d'autogovern.
Facultar les Comunitats Autònomes perquè puguin convocar referèndums d'àmbit local i nacional.

8.- IDENTITAT, PLURINACIONALITAT, EUROPA

ESTAT PLURINACIONAL, PLURICULTURAL I PLURILINGÜÍSTIC
Incidir en una diferenciació legal entre els rangs de nacionalitat i regió.
Presència de Catalunya en els òrgans superiors de l'Estat com el Tribunal Constitucional, entre d'altres.
Llei de llengües de l'Estat que reconegui la cooficialitat de les llengües catalana, basca i gallega.
Prou d'agressions lingüístiques: reconeixement en tots els àmbits de la unitat del català.
Implicació efectiva de l'Estat en la projecció de la llengua i cultura catalanes.
Reforma del funcionament de l'Instituto Cervantes.
Seleccions esportives: supressió dels impediments legals a la creació de seleccions esportives catalanes.

REFORMA DEL SENAT i conversió en cambra de representació territorial a l'Estat i de conformació de la voluntat de les comunitats autònomes davant la Unió Europea.

UNIÓ EUROPEA

Canvi de la política exterior i apropament a la resta d'estats de la Unió Europea.

Presència directa de Catalunya en els òrgans de govern de la Unió Europea.
Execució directa de la legislació comunitària en matèries objecte de competència exclusiva.